Quelle: https://manuscripta.at/?ID=36542
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

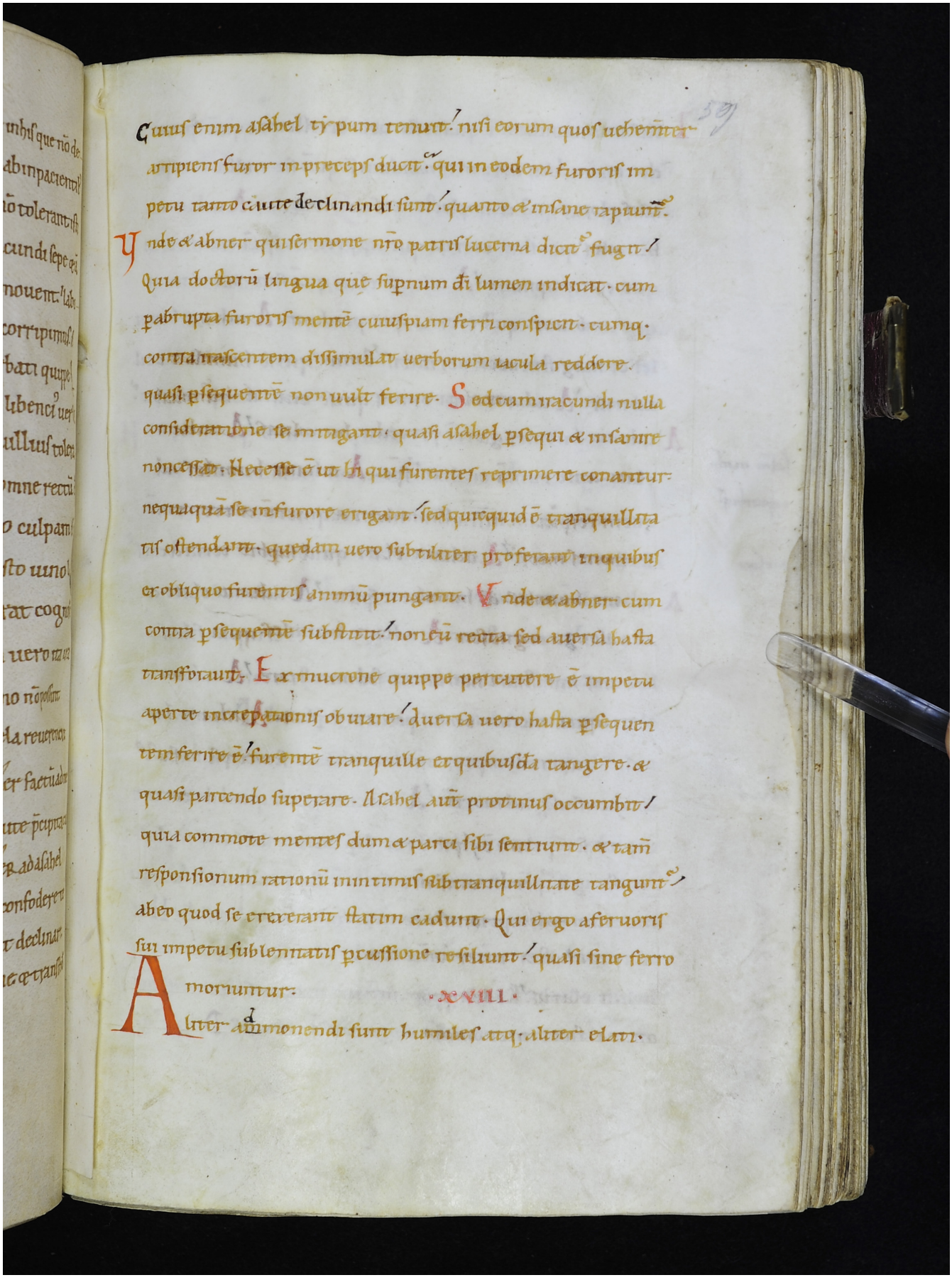

Cuius enim asabel typum tenuit. nisi eorum quos uehementer
arripiens furor in preceps ducit. qui in eodem furoris im
petu tanto citius declinandi sunt. quanto a insane rapiunt.
Vnde abner qui sermone ntro patris lucerna dicit fugit.
Quia doctorū lingua que supnum di lumen indicat. cum
pabrupta furoris mentē cuiuspiam ferri conspicit. cumq.
contra nascentem dissimulat uerborum uacula reddere.
quasi psequentē non uult ferire. Sed cum iracundi nulla
consideratione se mitigant. quasi asabel psequi a insanire
non cessat. Necesse ē ut hi qui furentes reprimere conantur.
nequaquā se in furore erigant. sed quicquid ē tranquillita
tis ostendant. quedam uero subtiliter proferant. inquibus
et obliquo furentis animū pungant. Vnde abner cum
contra psequentē subsistit. non eū recta sed auersa hasta
transfoditur. Ex mucrone quippe percutere ē impetu
aperte increpationis obuiare. auersa uero hasta psequen
tem ferire ē. furentē tranquille et quibusda tangere. a
quasi parcendo superare. Asabel aut protinus occumbit.
quia commote mentes dum a parci sibi sentiunt. a tam
responsionum rationū in intimis sub tranquillitate tangunt.
abeo quod se erecterant statim cadunt. Qui ergo a feruoris
sui impetu sublimatis percussione resiliunt. quasi sine ferro
A mortuntur. ·xviii·
Aliter admonendi sunt humiles atq. aliter elati.